91 Нар. Библиотека

По молбата на множество абонати, раздаването на 20–тѣхъ видове хубави премии за стари и нови абонати на «Народенъ Гласъ» се продължава за още ДВА МѢСЕЦА, до ПЪРВИ АПРИЛЪ, включително! – Използувайте случая! – Всѣки може да използува тия цѣнни премии, който не е абонатъ като се абонира, а който е абонатъ, като поднови абонамента.

BULGARIAN NATIONAL ILLUSTRATED DAILY NEWSPAPER | Entered as Second Class Matter October 12, 1907, at the Post-Office at Granite City, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879 | БЪЛГАРСКИ НАРОДЕНЪ ИЛЮСТРОВАНЪ ЕЖЕДНЕВНИКЪ

VOLUME XVIII NUMBER 72 | WEDNESDAY MARCH 25 1925 | — GRANITE CITY, ILLINOIS — | СРѢДА МАРТЪ 25 1925 ГОД. | ГОДИНА 18-ТА БРОЙ 72

Новъ комунистически заговоръ разкритъ въ България

НОВЪ МЕМОАРЪ ОТЪ МАКЕДОНЦИТѢ ВЪ АМЕРИКА ДО ЛИГ. НА НАРОДИТѢ

ОБВИНЕНИЯ ПРОТИВЪ ГЪРЦИЯ И СЪРБИЯ ЗА ТЕРОРА НАДЪ БЪЛГАРСКОТО НАСЕЛЕНИЕ ВЪ МАКЕДОНИЯ. — ЛИГАТА НА НАРОДИТѢ ТРѢБВА ДА ПРИЛОЖИ КЛАУЗИТѢ ЗА ПРОТЕКЦИЯ НА МЕНШЕСТВАТА.

Централния Комитетъ на Македонскитѣ Политически Организации въ Съединенитѣ Щати и Канада, съ сѣдалище въ Индианаполисъ, Индиана, е приготвилъ и разпратилъ вече до Обществото на Народитѣ, много държавници и видни общественици тукъ и въ Европа, единъ новъ мемоаръ за положението въ Македония, въ който се излагатъ съ пълни подробности жестокоститѣ и прѣслѣдванията вършени отъ гърци и сърби надъ македонското население, иска се отъ Лигата прилагането клаузитѣ за малцинствата въ мирнитѣ договори и накрай се иска издигането отъ днешната разпокжсана Македония една независима автономна държава.

Мемоара започва съ единъ прѣдговоръ, въ който се прави бѣгълъ исторически прѣгледъ на македонския въпросъ, и слѣдъ това започва описанието на днешното положение въ Македония, отъ което прѣдаваме въ кратцѣ по-важнитѣ работи:

«Съвѣстьта на Европа е била измжчвана съ десетки години, вслѣдствие мжченията на този геройски народъ, който населява сърдцето на Балканския Полуостровъ, между рѣката Мѣста на истокъ, Родопитѣ и Рила на сѣверъ, Шаръ планина, рѣката Дринъ и Охридското езеро на западъ, и рѣката Бистрица и Егейското море на югъ.

«Вий знаете за голѣмитѣ човѣшки жертви дадени отъ насъ. Много честни и себеотрицателни синове на Македония покриха съ коститѣ си всѣко кюше на своята земя, съ едничката цѣль да видятъ своята земя свободна и мирна. Съ хиляди мжченици бѣха дадени жертва прѣдъ олтаря на народното спасение, за да се обърне вниманието и адмирацията на Европа, обаче всичко направено, за да се разрѣши македонския въпросъ прѣдъ турскитѣ власти, бѣ неуспѣшно.

«Че е сега врѣме да описва-

ме подробно македонската проблема, нито да критикуваме подробно ужасния режимъ на сегашнитѣ управители. Всичко това е направено отъ различни международни комисии и лица, които безпристрастно се застѫпваха за нашитѣ права.

«Обаче ний ще Ви напомнимъ за терора и официалното робство, което царува въ нашето отечество и което надминава и турското робство. Всички расови елементи, малко или много, страдатъ отъ новия режимъ, обаче, ний, македонскитѣ българи, страдаме най-много, за което говорятъ и слѣднитѣ факти:

Подъ турския режимъ ний имахме 13 гимназии съ 148 професори и 2191 ученици, 87 прогимназии съ 238 учители и 4309 ученици, 1273 основни училища съ 1880 учители и 72,-354 ученици, или всичко 1373 училища, 2266 учители и учителки, и 78.854 ученици. Ний имахме 1331 черкви, 294 параклиси, 273 монастири съ 7 владици, вѣстници, списания, библиотеки и пр. Днесъ ний нѣмаме училища, нѣмаме черкви, нѣмаме вѣстници, нѣмаме библиотеки и всички наши учебници, библиотеки, книги и пр. сѫ изгорени. Такъва е сѫдбата и на ромѫнитѣ, албанцитѣ и турцитѣ, жители на Македония. Скрѣбьта и плача на македонската земя, сѫ резултатъ на едно варварско управление, манифестирано съ убийства и сила. Гарванъ е мѣстото дѣто бѣха убити 27 селяни съ дѣцата си съ картечници по заповѣдь на единъ сръбски офицеръ. Въ Търлис, международната слѣдствена комисия установи факта за убийството на 17 селяни отъ гръцкитѣ власти, безъ никакво прѣдизвикателство, безъ никаква причина. Затворитѣ сѫ пълни съ невинни македонски синове, и часть отъ гръцката и сръбска преса е възмутена отъ тия прѣслѣдвания, като нарича Македония «Африканска колония», «Сибиръ», «Пѫкълъ» и пр.

«Напослѣдъкъ, безжичния телеграфъ и чуждитѣ кореспонденти ни донасятъ, че голѣми групи мѫже, жени и дѣца; форсирани отъ насилията на гръцкитѣ власти, бѣгатъ въ България, голи, боси и гладни, гдѣто, поради незаинтересованостьта на правителството, умиратъ и страдатъ. Бившиятъ членъ на белгийското правителство, членъ на изпълнителния комитетъ на втория интернационалъ, Вандервелдъ, по случай на своята визита въ България напослѣдъкъ, казва: «Тамъ има сцени, които азъ нѣма да забравя до като съмъ живъ, тамъ видѣхъ сцени, които ще ме прѣслѣдватъ до гроба. Ние, които бѣх ме свидѣтели на военнитѣ ужаси въ Белгия и Франция, още не знаемъ, че истинската прѣдстава на страдание може да намѣримъ около насъ. Азъ съмъ видѣлъ ужасни сцени прѣзъ моя животъ, мизерията на военно-плѣнницитѣ, агоническата смърть на гладующитѣ руски селяни при Волга, обаче, азъ никога не бѣхъ видѣлъ въ моя животъ нѣщо по потрѣсително отъ мизерията на бѣжанцитѣ въ България». И повечето отъ тия бѣжанци сѫ пропѫденитѣ синове на Македония, пръснати отъ злата сѫдба по четиритѣхъ части на свѣта.

«Ний, които сѫщо сме пропѫдени отъ върлующия тероръ въ нашето отечество, за да намѣримъ приемъ и приятелство въ тази страна, и да се ползуваме отъ нейната свобода и правосѫдие, страдаме подъ мисълта ,чевсичката тази мизерия, коятоцарува въ Македония, се търпи отъ цивилизованитѣ народи и Лигата на Народитѣ въ двадесетия вѣкъ. Ний чувствуваме, че е наша длъжность да издадемъ нашия силенъ протесть противъ този сраменъ и чуденъ фактъ. Нашата земя е разпокѫсана отъ международни актове, и тази е първата, но фатална грѣшка, че Лигата на Народитѣ не се е застѫпила доволно силно за прилагането клаузитѣ отъ мирнитѣ договори и бѣ приета отъ балканскитѣ държави. Тя гарантира поне минималнитѣ културни и национални права на българитѣ, турцитѣ, ромѫнитѣ, албанцитѣ и другитѣ националности живущи въ Македония.

«Нашия лозунгъ е: «Македония за македонцитѣ», който ни е завѣщанъ отъ великия Гладстонъ. По този начинъ само може да се разрѣши македонския въпросъ и се осѫществи една балканска федерация. Това е едничката гаранция за мирното развитие на народитѣ, които населяватъ вулканическия полуостровъ.

«Ако Лигата на Народитѣ се базира върху мирнитѣ договори и е основана за да съблюдава тѣхното изпълнение, нейното поведение на мълчаливъ наблюдатель, никога нѣма да бѫде оправдано доколкото това се отнася за македонскитѣ меншества. Викторъ Хюго бѣ казалъ веднъжъ въ свръзка съ турскитѣ кланета надъ гърци слѣднато: «За европейскитѣ правителства убийството на едно лице е прѣстѫпление, обаче избиването на цѣла нация е политически въпросъ». Лигата на Народитѣ сѫществува вече 5 години и още хора се убиватъ всѣки день, жени се заравятъ живи, дѣца се нанизватъ на щикове.

«Една нация, осѫдена да загине, се бори сега за своитѣ права и освобождение. Ний сме нейни нещастни синове, и сме истинскитѣ изразители на нейнитѣ желания за миръ и плодотворна работа. Отъ нейна страна, ний апелираме къмъ съвѣстьта на цивилизования

свѣтъ, да тури край на срамното управление въ Македония сега и да задоволи законнитѣ искания на нейнитѣ жители, така щото тази варварщина, която царува тамъ днесъ, да се спрѣ и гнѣздото, гдѣто се мжти вѣчна умраза и пожаръ, да бжде разрушено.

«Едно международно изслѣдване въ Македония ще потвърди много срамни нѣща за положението тамъ.

Подписали: П. Шаневъ, прѣдседатель Г. Сърбиновъ, подпрѣдседатель, Й. Чкатровъ секретарь, Т. Попчевъ, касиеръ, Л. Л. Киселинчевъ, съвѣтникъ».

***